

"He arribat a pensar a deixar la natació"

David Meca (Sabadell, 1974) nedava, aquest setembre proppassat, els cinc quilòmetres i mig que separen la presó d'Alcatraz de San Francisco amb grillons als peus. Era un acte més per defensar-se de la sanció per dopatge de la Federació Internacional de Natació.

Si les proves capil·lars aportades i corroborades per un prestigiós laboratori alemany no han aconseguit de convèncer el Tribunal Antidopatge de la Federació Internacional de Natació (FINA). David Meca, nedador del Club Natació Sabadell, ha gastat més de sis milions de pessetes en advocats per defensar la seva innocència, en un afer que ve de prin-

drils. Però ara s'ha trobat amb un rival molt més difícil de sortejar: la justícia. Cap de les proves que ha aportat (sang, orina i capil·lars) no li han servit per convèncer el Tribunal Antidopatge de la FINA, i això que totes han sortit negatives.

—*Un cop anunciat el veredict del Tribunal Antidopatge, quines sortides hi veu?*

—Després de la sorprenent notícia de dir-nos que érem culpables, la primera cosa que hem fet és apel·lar al Comitè Olímpic. Allò que més em molesta és que la persona que un bon dia ens aixeca la sanció i ens permet de nedar a Atlantic City, on vaig guanyar, ens culpi l'endemà amb una sanció de quatre anys. És una cosa molt rara. Aquesta acusació m'ha arruïnat els entrenaments i la son; passes les vint-i-quatre hores del dia pensant la mateixa cosa... Però m'haig de defensar com sigui d'una cosa que no he fet.

—*No deu ser que no hagi aportat prou proves...*

—És clar. Jo he gastat més de sis milions en aquesta broma pesada. Vam recórrer a l'ajuda del millor especialista de nandrolona del món, Pascal Kintz, d'Estrasburg, i la nostra anàlisi va sortir negativa. Però no la van admetre. El llibre de la FINA diu que es poden fer proves de teixits i de líquids, però no ens van fer gens de cas.

—*Imaginem-nos el pitjor dels casos, que el tornessin a considerar culpable, què faria?*

—Si anés malament, tornaria a apel·lar. Aniríem a la justícia civil. Ara com ara, la veritat és que la justícia no m'ha ensenyat que funcioni correctament. Informaven abans la premsa que no el meu advocat. La veritat és que no han estat gaire honestos, però estic convençut que al final la veritat sempre acaba sortint. Sóc del tot innocent fins que no es demostrï la contrària.

JORDI PLAY

"Aquesta sanció m'ha desfet els entrenaments i el son. M'haig de defensar com sigui d'una cosa que no he fet. Ara com ara, la justícia no m'ha ensenyat que funcioni correctament. Però estic convençut que la veritat sempre acaba sortint."

cipi d'any. Aleshores, ell i l'eslovè Igor Majcen van fer positiu de nandrolona en un control antidopatge realitzat al final d'una prova a Salvador de Bahia (Brasil).

Doncs bé Meca defensa la seva innocència i diu amb la cara ben alta que mai no ha pres la substància que l'acusen d'haver pres. David Meca és avesat a nedar en tota mena d'aigües i a defensar-se de les escomeses dels taurons, de les meduses, de les serps o dels coco-

Realment, no sé què hi darrere de tot això. No crec pas que tingui tants enemics.

—*En un cas així es deu sentir del tot impotent, oi?*

—Doncs, sí. Em sap tant de greu per mi com per la meva família. Fa molt que ens dediquem a aquest esport, vint anys, i no ens mereixem això que ara passa. No m'han deixat tornar a ser campió del món. Passo set hores diàries entrenant-me, i no em dedico a aquest esport pels diners, sinó perquè m'agrada. I parlem d'un esport que és perillós i sacrificat. A més, aquesta decisió m'ha perjudicat molt, econòmicament. Això sí, he tingut la sort de rebre el suport de molta gent. La gent m'ha defensat molt... No em mereixo tot això que em passa: ni jo ni la gent a qui agrada la natació. Sóc un campió del món.

—*Com afecta el cos, la nandrolona?*

—La nandrolona t'infla muscularment, la cosa més contrària a la que jo necessito, que és mantenir-me prim i fibrós. La nandrolona és un anabolitzant que es fa servir per agafar musculatura, per inflar-se. És típica dels culturistes i dels esportistes que es dediquen a l'halterofília. Com més distància requereix l'esport, més prim has de ser. I la natació és un esport en què cada vegada guanya més l'esveltesa. Ara ja no veus els nedadors tan forts d'abans. I no en veus perquè s'ha comprovat que no és bo, i menys en una cursa de deu hores. Si ho mires fredament, l'acusació és il·lògica, perquè el mateix dia, en la mateixa prova, ens van acusar, al primer i segon classificats de la prova, d'haver pres la mateixa substància i en les mateixes quantitats.

—*Tot i així, es continua entrenant, però no li ha passat mai pel cap la idea d'abandonar?*

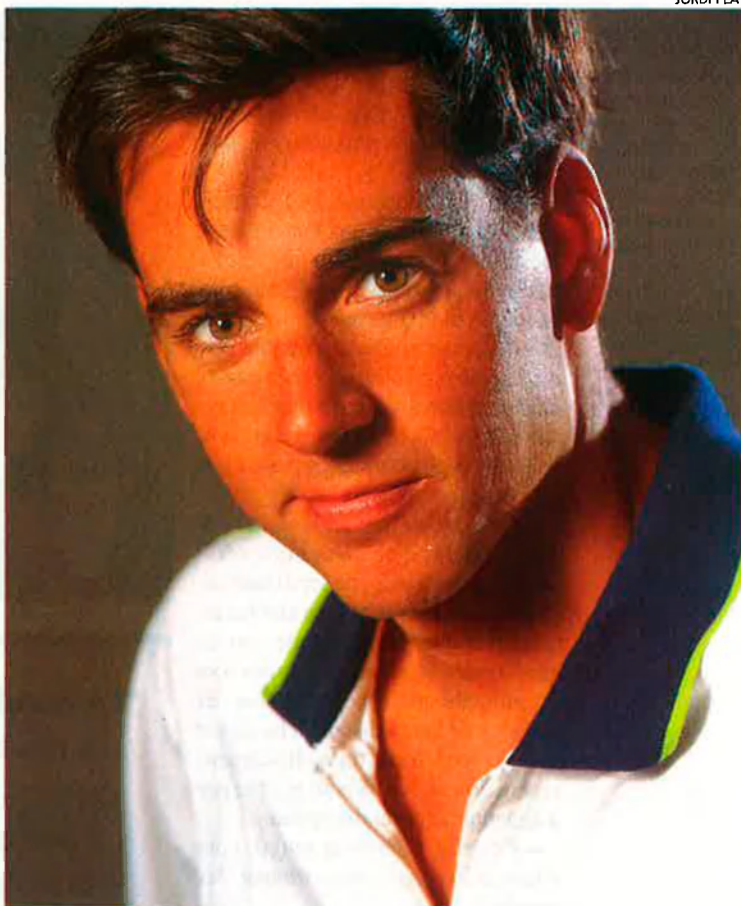
—Jo continuo entrenant-me amb l'esperança de continuar competint, però sí que he arribat a pensar a deixar-ho tot i a reprendre la carrera d'actor. La veritat és que n'acabes una mica tip, de l'esport. Després et dius que no ho pots deixar estar d'aquesta manera, sobretot quan no has fet res. Més encara quan, després de sis mesos de no competir, hi tornes i guanyes. De totes maneres, aquesta experiència m'ha servit per adonar-me realment de qui tinc al meu costat i qui no.

—*Sí, perquè potser hi ha gent que no ho sap, però la seva carrera d'actor prometia, oi?*

—Però vaig haver de deixar-la quan em vaig començar a dedicar de veritat a la natació. Això va ser a divuit anys. Per això me'n vaig anar als Estats Units, per aprendre anglès, treballar i obrir-me les portes. Vaig començar a fer publicitat als tretze anys. M'agradava la possibilitat de guanyar diners a aquesta edat. Als setze em van oferir la primera pel·lícula, però la vaig haver de refusar perquè em vaig classificar per als meus primers campionats d'Europa. Si no hi anava, em negaven la participació als Jocs Olímpics. Vaig dir que sí a la natació i vaig decidir d'estudiar art dramàtic i anglès. He estat cinc anys i mig als Estats Units. Vaig acabar la carrera i ara em dedico amb cos i ànima a la natació.

—*Quina carrera és més difícil, la d'actor o la de nedador?*

—La natació és molt més difícil, i qui digui una altra cosa diu mentida. Estar sis i set hores diàries en remull és una cosa molt fumuda.

—*La seva especialitat de nedar en aigües obertes no és gaire coneguda aquí. Potser el seu cas podria servir per publicitar-la...*

—És un esport que al nostre país tot just comença i que molta gent encara no coneix, però que en alguns països té tanta importància i seguiment o més que la natació a piscina. La gent s'hi ensopeix, a la piscina o mirant-ne les proves per televisió. En canvi, la natació de llarga distància en aigües obertes és una mica d'aventura. A la natació de piscina sempre lluites contra el cronòmetre i el cronòmetre sempre t'acaba guanyant. En canvi, a mar lluites contra els contrincants i contra el medi. Les maratons d'aquí no tenen gaire ressonància, perquè és difícil de trobar nedadors que puguin aguantar aquestes distàncies. De totes maneres, sí que hi ha curses més curtes i amb molt d'encant, com la del Port de Barcelona, la de Banyoles o la de Navia (Astúries). També haig de dir que aquests darrers anys hi ha nedadors que s'entrenen exclusivament en aquesta disciplina, amb ganes d'entrar al circuit mundial. Però s'ha d'anar de mica en mica, perquè és molt difícil de figurar entre els trenta primers.

—*El molesta aquest desconeixement?*

—No, no em molesta, perquè jo ho passo bé, fent això que faig, però sí que em sap greu. Quan em dedicava a la piscina no sortia mai a la premsa i ningú sabia que era el campió d'Espanya, només la meva família, i vaig guanyar quatre o cinc anys. Segur que el reconeixement podia ser més gran, però la natació és la

"Allò que més em molesta és que la persona que un bon dia ens aixeca la sanció i ens permet de nedar a Atlantic City, on vaig guanyar, ens culpi l'endemà amb una sanció de quatre anys."

"Quan hi ha onades has de saber que manquen sis hores de cursa i no t'has de posar nerviós. Però jo provo de pensar que tothom pateix igual que jo, que, a tots, els fa mal l'esquena, igual que a mi. Ara, això sí, quan nedes a mar, perds estil i tècnica."

natació i per molt que facis el futbol ven molt més. S'ha de comprendre. Ara, si realment em molestés, això rai, em dedicaria a un altre esport.

—*I no ha tingut mai ganes de tornar a la piscina?*

—No. La Federació i el Consell Superior d'Esports ho han intentat més d'un cop. Em diuen que torni a la piscina, però no em fa gens d'illúsió. No hi vull tornar per molt que m'ho demanin. Quan vaig dir que no, és que no. M'estimo més passar cinc o sis hores nedant a mar que no a la piscina. Com a mínim canvia el paisatge i veus els peixos passar per sota o pel costat.

—*Com ha de ser un nedador de llarga distància en aigües obertes?*

—No solament ha de ser el més resistent o el més ràpid, també ha de saber lluitar contra les onades, en aigües fredes i calentes, i contra tots els animals que t'hi pots trobar. El nedador de llarga distància ha de ser una persona molt forta, físicament i mentalment. No tothom és apte per a aguantar aquesta disciplina.

—*Per si pot servir a ningú, com s'han d'encarar correctament les onades?*

—Hi ha una tècnica per a superar les onades, que consisteix a anar al seu ritme, però és difícil. Crec que n'hi ha prou de tranquil·litzar-se, de no agafar pànic ni posar-se nerviós, perquè aleshores comences a gastar massa energia i et canses més. Quan hi ha onades has de saber que manquen sis hores de cursa i no t'has de posar nerviós. Però jo provo de pensar que tothom pateix igual que jo, que, a tots, els fa mal l'esquena, igual que a mi. Ara, això sí, quan nedes a mar, perds estil i tècnica.

—*I als rius, com s'hi ha de nedar?*

—El principal problema que et trobes als rius és que acostumen a ser molt contaminats. Poques vegades els rius són blaus; acostumen a ser marrons. Per exemple, a Egipte, on el Nil és molt contaminat. No solament no hi veus res, sinó que quan hi fiques la mà t'hi desapareix, de tan bruta que és l'aigua. A banda, hi ha el microbi de la bilàrcia, que se't pot ficar a la pell i propagar-s'hi. És com un *alien*, i per això miro d'evitar aquesta competició. Quan acabes la prova has de prendre unes pastilles per si t'has encomanat res i vacunar-te. Per tot plegat, nedar als rius acostuma a ser un fàstic. Però tens l'avantatge que normalment et porta el corrent. Per això les curses són més ràpides. De totes formes, també n'hi contra corrent, però llavors no pots anar pel mig, sinó per les vores,

JORDI PLAY

"La nandrolona és un anabolitzant que es fa servir per agafar musculatura. És típica dels culturistes. Aquesta substància t'infla, i és tot el revés d'allò que jo necessito, mantenir-me prim i fibrós."

entre els matolls, on acostuma a haver-hi serps, colobres o cocodrils És un xic perillós.

—*I no passa por?*

—Sí, però proves de no pensar-hi. Abans de la cursa, sí que en passes, però quan nedes, no. A Austràlia, per exemple, vam nedar en un lloc on setmanes abans havien trobat taurons blancs; uns taurons que s'havien menjat les cames d'un suïfista.

—*Parlant de perills, oi que una vegada va nedar vuitanta-vuit quilòmetres amb el nas trencat?*

—El que va passar va ser que un nedador que és una mica brutot em va etzibar una puntada de peu en una cursa de seixanta-tres quilòmetres i em va trencar el nas. Curiosament, només vaig perdre aquesta cursa per un segon, després de nou hores de competició. El cap de setmana següent havia de tornar a casa, perquè tenia el nas trencat i molt inflammat, tant que no podia ni posar-me les ulleres, i fins i tot vaig passar uns quants dies amb febre. Però sabia que, si volia revalidar el títol, havia de nedar, i així ho vaig fer.

—*Expliqui una mica el seu entrenament?*

—La veritat és que és una mica fumat. Cada dia és igual, i només varia segons que m'entreni als Estats Units o al CAR de Sant Cugat. Aquí, m'hi entreno tres cops el dia: a les set del matí, a les 12.30 i a les cinc de la tarda. Nedo una mitjana de set hores diàries. És a dir, que acostumo a fer uns vint-i-cinc quilòmetres, el dia, del dilluns al dissabte, que és quan faig una sessió o dues molt més llargues; així tinc la tarda del dissabte lliure. També fem una hora de gimnàstica el dia i, abans de tirar-me a la piscina, una mica d'escalfament.

—*És a dir, que no s'entrena mai a mar, doncs?*

—No, no m'agrada. Em fa por entrenar-me sol a mar. A més, necessitaria una barca i un entrenador i seria molt més costós. I és més perillós.

—*I un campió del món de llarga distància en aigües obertes, guanya gaires diners?*

—No tants com voldria. Si ets a dalt de qualsevol esport, tot va bé, però la vida d'un esportista és molt curta. La natació és un esport *amateur*, que fem perquè en gaudim i perquè és sa. No m'hi estic pels diners; seria una mica beneït. Els diners que guanyo únicament m'arriben per cobrir despeses i pagar-me els estudis.

Celes Piedrabuena